

Visitasforedrag

Kampen og Vålerenga menigheter 6. – 12. mai 2019

Ved biskop Kari Veiteberg

Vi legger bak oss en visitasuke i to flotte menigheter som både er like og ulike. Felles er at både ansatte og frivillige, unge og eldre, er stolte av og glade i kirkene og lokalsamfunnet. Her skjer det mye godt. Samtidig har noen utfordringer blitt løftet fram. Jeg vil i dette visitasforedraget kommentere noe av det vi har opplevd og vise til muligheter for menighetene framover.

Jeg vil takke for fylldige og informative rapporter fra Kampen og Vålerenga menigheter. De gir gode og grundige beskrivelser av status og utfordringer for livet i to spennende menigheter i Gamle Oslo. Noe av dette har vi hatt mulighet til å oppleve og samtale om gjennom visitasdagene.

Ordet biskop kommer fra det greske ordet *episkopos* som betyr *en som ser, en som har tilsyn*. En visitas er derfor en sentral del av biskopens oppgave og tilsynsansvar. Det er et institusjonalisert og rettslig ordnet besøk i ett eller flere sokn og følger Visitasreglementet for Den norske kirke. Formålet er å se, støtte, inspirere og veilede menighet og ansatte, og gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet. Videre skal biskopen legge vekt på forkynnelsen av Guds ord, støtte og styrke menighetens virksomhet og fellesskap, og sammen med menighetsråd og stab inspirere til frimodighet og fornyelse. En visitas skal gi mulighet til å stanse opp og reflektere over menighetens daglige arbeid og prioriteringer.

Nå vil jeg oppsummere mine inntrykk fra visitasen i dette visitasforedraget, som er blitt til i samarbeid med domprost Anne-May Grasaas og kirkefagsjef Jorun Elisabeth Berstad Weyde.

Kirkestedet på Kampen

Siden innvielsen i 1882 har Kampen kirke ligget midt i lokalsamfunnet som en tradisjonell og tidstypisk treskipet langkirke i nygotisk stil i utvendig tegl. Den er forholdsvis stor med sine rundt 500 sitteplasser. Altertavlen fra 1884 er malt av Axel Ender og framstiller kvinnene ved graven påskemorgen. Hundre år senere ble kirken utsmykket med tolv store og seks små glassmalerier, samt to rosetter over inngangsdørene, alt utført av Peer Lorentz Dahl. Kirken er registrert i Riksantikvarens kulturminnebase.

Kampen kirke ligger på et høydedrag med utsikt mot sentrum. Tårnet og inngangspartiet vender ut mot Thorbjørn Egners plass og inviterer inn i kirken som er åpen flere dager i uken. Dere erfarer at både barn og voksne – også mange som ikke er medlemmer av kirken -

kommer innom for en stille stund og samtale. Dette er i tråd med Oslo bispedømmes strategidokument for 2019-2021 som understreker betydningen av åpne kirker: *”Åpne kirker kan skape kontakt mellom mennesker, gi rom for stillhet og aktivitet og være steder i byen som alle kan kjenne seg velkommen i. Våre nærmiljø trenger åpne rom og fellesskap.”* Samtidig vender kirken seg ut mot samspill med lokalmiljøet. Vi ser fram til styrket samarbeid nå når Thorbjørn Egners plass blir bilfritt torg og møteplass for aktiviteter og fellesskap.

Tirsdag foretok vi sammen med fellesrådet en befaringsreise av kirken, der vi så på behovet for endring og fornyelse. Det blir laget en egen momentliste for oppfølging etter gjennomgangen. Her kan vi nevne at det er behov for se nærmere på blant annet universell utforming, utbedring og effektivisering av det tekniske anlegget samt mulighetene for utskifting av gulvteppet i kirkerommet.

Kampen menighetshus fra slutten av 1800-tallet gir rom for kontor og ulike aktiviteter. Kirkevergen kunne informere om at bygget vil få en grundig renovering og istandsetting i løpet av 2019 – ikke minst når det gjelder sanitær- og HC-fasiliteter. Rammen for dette arbeidet er satt til kr 3 millioner.

Kirkestedet på Vålerenga

Vålerenga kirke er ”kjerka i parken” som har gitt egen identitet til lokalsamfunnet etter kirkebrannen for 40 år siden. Sangen ”Vålerenga kjerke” med refrenget ”Med himmel’n sjøl til tak” av Trond Ingebretsen har lydt flere ganger under visitasen, slik den også synges på Vålerenga fotballklubbs hjemmekamper, ved julegudstjenester og ved andre lokale anledninger. Jeg gleder meg over ”kjerka i parken”, som, i likhet med Kampen, inviterer inn til åpen kirke, til stillhet og samtale. Samtidig vender kirken seg ut mot parken i deltakelse og samarbeid.

Vålerengen kirke ble første gang vigslet i 1902. Den er bygget som en langkirke i romansk stil, oppført i grå granitt med klebersteinsdetaljer og asymmetrisk tårn. Etter brannen ble kirken gjenoppbygd og vigslet på nytt i 1984 - noe endret innvendig. Blant annet er kirkeskipet kuttet på midten med alteret midt i rommet, og det opprinnelige koret gjort om til menighetssal. Nytt orgel ble innviet i 1987. Året etter ble Håkon Blekens glassmaleri med motiv fra Det gamle og Det nye testamentet innviet – seks på hver side av kirkeskipet samt tre store vinduer på østveggen. På Åpent hus og Gubbelagsmøte onsdag fikk vi se det første av seks kopier av gamlekirkens glassmalerier som skal henges opp i menighetssalen. I 2017 ble navnet *Vålerengen kirke* formelt endret til *Vålerenga kirke*. Kirken har ca 560 sitteplasser og er registrert i Riksantikvarens kulturminnebase. Vålerenga kirke er et godt eksempel på at en kirke er en fysisk manifestasjon i lokalmiljøet, og at bygg skaper tilhørighet.

Det er foretatt flere utbedringer av kirken utvendig og innvendig de senere årene. Etter befaringen onsdag vil det bli laget en momentliste over hva det er behov for å følge opp framover etter hvert som det bevilges midler. Her kan vi blant annet nevne at det planlegges utbedring av ventilasjonsanlegget i 2020. I tillegg er det behov for oppgradering av sanitæranlegg.

Et område i utvikling

Kampen sokn som i dag består av områdene Kampen, Jordal, Ensjø og Tøyen, har en befolkning på ca 14 800. Av disse er ca 41 prosent medlemmer av Den norske kirke. Tidligere var området preget av arbeiderkultur, mens bildet nå er mer sammensatt med en forholdsvis ung gjennomsnittsalder i befolkningen.

Vålerenga sokn utgjør boområdene på Vålerenga, Etterstad og Kværnerbyen, deler av Gamlebyen og Ekebergskrenten. Av en befolkning på ca 15 600 innbyggere er 44,5 prosent medlemmer av Den norske kirke. Mens ca 24 prosent har innvandrerbakgrunn i Kampen, er andelen ca 40 prosent i Vålerenga. Dere skal dermed være kirke i et område preget av stort mangfold: sosialt, kulturelt og religiøst.

Det store mangfoldet ble utdypet i møtet med Bydel Gamle Oslo torsdag, der vi fikk orientering om en bydel med ekstremt store forskjeller på fattig og rik. Her bor det mennesker med store utfordringer og mennesker med store ressurser. Både leder for bydelsutvalget, Line Oma, og avdelingsdirektør Trine Lise Granli la vekt på å se ting i sin helhet og fokusere på underliggende årsaker. Blant annet satses det nå på sysselsetting og oppveksttiltak. SaLTo-koordinator Elisabeth Lundstrøm orienterte om samarbeidet og samordningen med politiet om kriminalitetsforebyggende tiltak blant barn og unge, og det ble understreket at kirken anses som en viktig samarbeidspartner i dette arbeidet. Vi viste til at menighetene ønsker å være med i dette og kan blant annet bidra med kompetanse når det gjelder religionsdialog og diakonale tiltak. Kirken har tidligere vært invitert til SaLTos møter med trossamfunnene. Dette vil bli gjenopptatt til høsten.

Hovinbyen – en livssynsåpen by?

Kampen og Vålerenga – sammen med Hasle, Sinsen og Østre Aker og Haugerud menigheter berøres av de store utbyggingene som planlegges i området som kalles Hovinbyen. Bispedømmerådet og fellesrådet har derfor satt ned et utvalg som undersøker hvordan Den norske kirke skal finne sin plass i den nye byen. Som en del av visitasen arrangerte dette utvalget - med prost Marit Bunkholt som leder - et seminar med temaet "Hovinbyen – en livssynsåpen by?" Seminaret tok opp religionenes rolle som en av flere samfunnsbyggende krefter når nye byområder bygges og utvikles. Hvordan kan Den norske kirke og andre tros- og livssynssamfunn best bidra til sosialt bærekraftige nærmiljø i Hovinbyen? Hvilke samarbeidsforhold kan utvikles? Hvor planlegges det rom for religion? "Hva betyr det å bygge en by som er livssynsåpen?" spurte byråd Rina Mariann Hansen i sitt innlegg, der hun

også berømmet kirken for å være tidlig på banen og ta ansvar for et sted før stedet finnes. Flere pekte på hvor viktig det er med *liva mellom husene*.

I løpet av seminaret ble det reist flere spørsmål: Hva er det behov for av religiøse rom? Kan det være sambruksrom? Egne rom for ulike religionssamfunn, men samlokalisert? Hva finnes av egnede lokaler allerede? Hva med menighetsgrenser? Kan vi tenke midlertidig og eksperimenterende? Hvordan kan de eksisterende kirkene brukes? Kan kirkene være kristne tilbedelses- og seremonirom, mens andre rom er livssynsåpne steder som flere står sammen om. Dit kan en da komme, ikke primært for å be, men for å snakke om livets store spørsmål og ut fra felles verdier legge til rette for tiltak som styrker fellesskap og samhold i området. I løpet av seminaret kom det flere invitasjoner til mulig samarbeid om lokaler. Dette blir det arbeidet videre med i tiden som kommer. Kampen og Vålerenga menigheter vil bidra inn i prosessene.

Religionsdialog

Onsdag ble vi tatt godt imot i Minhaj ul-Quran-moskeen, nær nabo til Vålerenga kirke. Vi møtte imamen og ledere for ungdom, kvinneforum, velferd, konfliktråd og skole. De kunne fortelle om et omfattende og målrettet arbeid bygget på frivillig innsats. Det er tradisjoner for god kontakt mellom moskeen og kirken, ikke minst på kvinnesiden, med blant annet hytteturer og måltidsfellesskap. "Det er viktig for vår identitet å leve med vår tro, samtidig som vi er integrert", sa lederen for kvinneforum. Å være sammen, spise og utveksle erfaringer bidrar til respekt og fredfulle holdninger, ble det sagt. Både fra kirkens og moskeens side ble det uttalt ønske om å friske opp relasjonene. Jeg gleder meg over dette, og vil understreke at i vår tid er det nødvendig å være synlige ute sammen. Som ledere må vi stå sammen og bygge fred. Det er viktig både for byen og landet vårt.

Samarbeid med skolene

Tirsdag møtte vi skoleledere fra Kampen, Vålerenga, Brynseng og Nyskolen, som orienterte om situasjonen på de respektive skolene. Elever fra første klasse uttrykte trivsel gjennom sangen "Her på gamle Kampen, ja, her trives vi så bra". Dette ble fulgt opp av elever fra femte klasse som setter pris på at alt er nært, det er mange barn å leke med på trygge lekeplasser, folk er hyggelige, en kan gjøre morsomme ting – og lærerne er kjempetopp. Skolene er opptatt av miljø, og tema for FestivalKAMPEN i år er *Kampen for humla!*. Elevene utfordret Kampen kirke til å plante humlevennlige planter rundt kirken! Herved er utfordringen overlevert!

Skolene har ulik grad av samarbeid med kirken, både når det gjelder skolegudstjenester og skolebesøk i kirken. Soknepresten i Vålerenga løftet opp kirkens kompetanse i krisesituasjoner og i praktiske informasjon knyttet til gravferd. Kirken har også kompetanse på å snakke om det å tro og ikke tro. Som et nyttig redskap for skolene anbefaler jeg kompetansen hos de unge voksne *Dialogpilotene*, der kirken også er med og materiell som

er utviklet ved Kirkeligdialogsenter. Jeg er glad for at det nå er et generelt bedre klima for å snakke om tro og livssyn.

Vålerenga skole og Vålerenga kirke har som naboer lange tradisjoner for godt samarbeid. Noe av dette fikk vi oppleve onsdag, da elever fra sjuende trinn – tradisjonen tro – besøkte Åpent hus og Gubbelaget og framførte to sanger fra sin forestilling "Mamma mia". Som elevene på Kampen skole hadde de mye godt å si om det å bo på Vålerenga: Her er det mange tilbud når det gjelder hobby og sport, det er bra samhold og gode venner. Skoler og matbutikker er i nærheten, det er en fin park å være i – og skolen bruker penger på lekestativ. Og jeg fikk spørsmål som "Har du alltid vært troende?" og "Hvis du ikke hadde vært biskop, hva ville du ha jobbet med da?". Og så snakket vi sammen rundt bordene – med saft og kaffe, vafler og kake.

Torsdag ble vi tatt imot på Jordal ungdomsskole av rektor, rådgiver og to miljøarbeidere. Skolen samarbeider med Vålerenga menighet, men har elever både fra Kampen og Vålerenga. Vi fikk omvisning på skolen og møtte elever i klasserom og ganger. "Folk undervurderer hvor mye religion har å si for ungdom", sa en av miljøarbeiderne. Elevene definerer seg åpent som *muslim* eller *kristen*. De er nysgjerrige. De snakker om Gud, eventuelt er kritiske. Skolen ønsker å lage en åpenhetskultur, der det er lov å ha egne meninger. De jobber mot hets og sjikanering, og planlegger nå gjennomgang av tema knyttet til rus, grensesetting og seksuell trakassering. *Kan kirken bidra inn i dette?* spurte soknepresten i Vålerenga. Hva om imam og prest møter elevene sammen? Og kan dialogpilotene være en ressurs? Elever var utfordret til å si noe om hvordan det er å være elev på Jordal: Noe som var viktig for alle, var å bli sett, hilst på om morgen og tatt imot. Her er det heller ikke press om merkeklær, ble det sagt. Rektor understreket at skolen går i positiv retning. Tidligere skåret den lavest i Oslo på trivsel, mens den nå ligger over middels. Jeg er imponert over skolen. Jordal har klart å snu noe med vekt på verdier og det å være seg selv. Det er slik vi ønsker å ha det.

Stab og menighetsråd

Sammen med Gamlebyen og Grønland menighet har Kampen og Vålerenga siden 2012 utgjort samarbeidsenheten Gamle Oslo. Dette kommer særlig til uttrykk i trosopplæringen, i fordeling av tjenesteuker mellom prestene, noen fellesgudstjenester og i stor grad av felles kontorløsning. Kampen og Vålerenga deler dessuten flere stillinger. I disse dager har dere nylig flyttet kontorene til Oslo Hospital for en antatt periode på to år. Flere av dere har også kontorplass i kirkene i tilknytning til oppgaver som best løses der. Dette fører til at dere forholder dere til flere kontorplasser, og at dere må bruke verdifull arbeidstid på reise mellom de ulike stedene. Dette går ut over fellesskap og samarbeid, sier dere, og gjør det vanskeligere å samhandle og støtte hverandre som kollegaer i det daglige. I tillegg blir det vanskeligere å være tilstede for besøkende i kirkene, og flere av dere etterlyser egnede steder for fortrolige samtaler. Kampen og Vålerenga har mange stillingsressurser utenom

prestetjenesten som fordeles prosentvis mellom menighetene. Dette fungerer godt når tiltak skjer vekselvis i begge kirkene, men jeg forstår at det også kan være krevende – ikke minst når planene er forskjellige og behovene er mange.

Jeg ser at situasjonen rundt kontor og arbeidssted bidrar til energilekkasje for den enkelte og for samarbeidet. Faren er at dette kan hindre en god utnyttelse av de mulighetene som ligger i mangfoldet i kirkene og i stabene. Flere spørsmål har blitt luftet: Er samarbeidsenheten med de tre menighetene en tjenlig løsning? Kunne en heller styrke samarbeidet mellom Kampen og Vålerenga? Finnes det andre kontorløsninger i kirkene eller andre steder som ville fungere bedre? Ville det være en tanke å arbeide for å samle hele Vålerengastaben i Vålerenga kirke og hele Kampenstaben i Kampen menighetshus? Dette vil i så fall innebære behov for betydelig opprustning av kontorfasilitetene. Kirkevergen lanserte uttrykket *arbeidsstasjoner*. Dette er ikke fullverdige kontor, men kan utfylle de godkjente kontor og bidra til at alle får anledning til å arbeide i eller like ved kirkebygget. Jeg mener disse mulighetene bør utredes grundig. Det ville både bidra til å holde kirkene mer åpne og til i å holde stabene samlet.

Hva innebærer det å ha en samarbeidsenhet uten felles ledelse – utover en koordinerende funksjon av oppgaver i prestetjenesten? Det er nødvendig at disse spørsmålene blir fulgt opp av fellesrådet og bispedømmerrådet sammen, slik at en kan finne fram til strukturer som ivaretar ledelse og kommunikasjon til beste for kirken lokalt. I det felles stabsmøtet, tok HR-sjef i fellesrådet, Trine-Lise Wefald, ansvar for å opprette en arbeidsgruppe med representanter fra begge linjer. Denne skal se nærmere på hvordan man overordnet kan skape et bedre arbeidsmiljø for stabene; både hva angår fysiske forhold og psykososiale utfordringer.

Flere av disse utfordringene ble også tatt opp i møtet med menighetsrådene mandag kveld. Og det ble blant annet pekt på at utbyggingen av Hovinbyen vil berøre Kampen og Vålerenga menigheter med tanke på prioriteringer, utfordringer og ressurser. I mandatet til utvalget for Hovinbyen heter det at man også skal vurdere soknegrenser og prostigrenser. Menighetsrådene etterlyste oppdaterte økonomirapporter fra fellesrådet. Kirkevergen beklaget at denne tjenesten har fungert dårlig og håper å ha nye strukturer og tekniske løsninger på plass fra høsten, slik at menighetene kan få det nødvendige økonomiske styringsverktøyet som de trenger.

Det er valg til nye menighetsråd til høsten. Jeg ønsker dere lykke til med valget og med den viktige oppgaven det er å utvikle kirken videre i dette spennende området.

Frivillige

”Hvordan få til en frivillighet som er tilpasset våre travle liv?” spurte en i menighetsrådet i Vålerenga. Det er mange frivillige i Vålerenga, men dere trenger flere til de mange

oppgavene. I Kampen har dere opplevd en økning i antall frivillige de senere årene, men fremdeles trenger dere flere. Jeg har møtt engasjerte frivillige i begge sokn i løpet av visitasen. Takk for innsatsen dere gjør! Frivillighet er et fokusområde i Oslo bispedømme. Det er utviklet nettressurser, og mer ressursmaterieell vil komme. Det viktigste for å rekruttere og beholde frivillige er imidlertid kjennskap og relasjoner. Jeg vet at dere som ansatte har et våkent øye for dette. Dere formidler at frivillig arbeid styrker eierskapet og tilhørigheten til menigheten, samtidig som det bidrar til opplevelse av lokalt nettverk. I det frivillige arbeidet er det bruk for alle til ulike oppgaver og bidrag!

Gudstjenester

Gudstjenestereformen fra 2011 har involvering av frivillige som ett av sine kjernepunkt. Jeg gledet meg derfor til inspirasjonssamlingen for medliturger som fant sted i Kampen kirke tirsdag. Der ble det understreket at gudstjenesten er medarbeiderskap og fellesskap i et rom i en tilmålt tid. Det er et vi som lager en gudstjeneste. Derfor er det viktig med representativitet i alder, kjønn, klasse med mer, sånn at "jeg" kan erfare at her er ok å være meg. Og vi må få opplæring og trygghet i oppgavene våre. I løpet av samlingen fikk vi også gode tips som tekstlesere. Jeg foreslår at menighetene innbyr til verksteder der dere jobber med liturgi og tekster. (Lese høyt samen, skriveverksted med eksterne forfattere, og lignende.) Kanskje det blir til inspirasjon for gamle og nye medliturger og gudstjenestemedhjelpere? Det er likevel en god regel at liturgien tilpasses de ressursene som finnes, sånn at det oppleves som overkommelig.

Både Vålerenga og Kampen har fokus på et variert gudstjenestetilbud med ulike profiler og temaer til ulike tidspunkt. Den praktiske situasjonen i menighetene er imidlertid forskjellige. Vålerenga skriver i sin rapport: *"Vålerenga menighet er velsignet med et flott gudstjenestemedarbeiderkops som kirkeverter og tekstlesere. Det er av uvurderlig betydning for kirkeopplevelsen å bli møtt i døra med et smil og et informativt programark for dagen"*. Kampens rapport skisserer en annen situasjon: *"Det er fremdeles stor mangel på nok tekstlesere, medliturger og kirkeverter, og mye arbeid nedlegges i staben for å finne friville slik at gudstjenesten kan gjennomføres med leke, lokale medvirkende. Det savnes også en eller flere frivillige som tar ansvar for å organisere dette"*. Mangelen på fast kantor i Kampen har dessuten gitt store utfordringer i gjennomføringen av et variert gudstjenesteliv – i tillegg til at usikkerhet rundt kantorstillingen har gjort det vanskelig å videreføre Kampens profil som kulturkirke. Jeg er derfor glad for at fellesrådet har signalisert at en nå jobber med en løsning for dette som skal være god for Kampen.

Etter yrende liv av barn og voksne på kirkemiddag i menighetssalen i Vålerenga kirke samlet vi oss i kirken til gudstjeneste for små og store. Der var mange i aksjon: Vålerenga barnegospel, konfirmanter, tekstforteller, stab og medarbeidere fra Kampen og Vålerenga. Håndklokkegruppen Klokkeklang ga også et flott bidrag til det musikalske i gudstjenesten. Gruppen øver i Vålerenga kirke og er et tilbud til personer med nedsatt funksjonsevne fra

hele Oslo. Jeg ser fram til å høre mer fra dere. På kirkekaffen etter gudstjenesten - med lappsteking i parken sammen med speiderne fra Kampen og Vålerenga - bidrog også Vålerenga skoles musikkorps med fin stemning. Dette er dere god på. Jeg gledet meg også over å lytte til Vålerenga Vocalis under åpningsgudstjenesten mandag og et kjærkomment Musikk og Relax onsdag. Tirsdag besøkte vi Kampen økologiske barnebondegård og fikk god informasjon om dyr og økologisk kjøkkenhage av kyndige barn. Jeg gleder meg over at barnebondegården samarbeider med Kampen kirke både på høsttakkefest og parkgudstjeneste.

På Kampen Omsorg+ tirsdag møtte vi babyer og foreldre som hadde deltatt på generasjonssang sammen med beboerne. På Kampen Omsorg+ som drives av Kirkens bymisjon, bidrar Kampen med to til tre nattverd-gudstjenester i semesteret. Vi fikk god informasjon om stedet ved beboerrådet og ansatte. Jeg er glad for samarbeidet og for gjensidig vikariering ved generasjonssang/ babysang ved behov. Avstanden til Kampen kirke er ikke lang. Jeg håper det er mulig for beboere som ønsker det å komme til gudstjeneste i kirken. I Vålerenga menighet samarbeider dere med Vålerengahjemmet om blant annet "Eldres kirkedag," med gudstjeneste i kirken der.

Begge menighetene melder om nedgang i totalt antall gudstjenestedeltakere de senere årene. Er det noe dere kan gå sammen om for å styrke gudstjenestelivet? Kampen og Vålerenga har noen forordnede fellesgudstjenester i løpet av året. Jeg vil gjerne utfordre dere til å utnytte hverandres ressurser til et reelt samarbeid om disse gudstjenestene. Kanskje vil den gode tradisjonen med kirkekaffe også styrke gjensidig fellesskap og tilhørighet? Hvordan kan nye innflyttere – både i gamle og nye boområder – finne sin plass i gudstjenestefellesskapet? Her er det viktig å tenke strategisk rundt informasjon og kommunikasjon.

Trosopplæring, barn og ungdom

Torsdag var Vålerenga kirke full av barnevogner, og babyer og foreldre danset babysamba i menighetssalen med stor sangglede. Babyene fulgte godt med på Tito Enrique Guevara Estrellas musikk- og rytmeinstrumenter og tok etter såpeboblene, før diakonen ledet alle trygt gjennom "Jeg folder mine hender små" og velsignelsessangen "Må din veg komme deg i møte". Connies vafler satte et godt punktum for de voksne – før neste pulje babysangere kunne starte. Dere har babysang annenhver uke i Vålerenga og Kampen - i tillegg til i Grønland kirke fredager. Jeg er glad for dette gode lavterskeltilbudet som gir gode muligheter til å bygge relasjoner med foreldre og barn. For noen foreldre bidrar det også til at de velger å bære barna til dåp i kirken. Jeg vil utfordre menighetene til å være kreative med tanke på tiltak som kan oppmuntre nybakte foreldre på Kampen og Vålerenga til å døpe barna sine, og slik integrere flere familier i kirkens liv.

Rapportene fra menighetene gir en god oversikt over trosopplæringstiltakene og konfirmantarbeidet som dere har felles med Grønland menighet i samarbeidsenheten Gamle Oslo. Jeg kjenner til at noen av dere hadde ønsket at flere av tiltakene kunne skje i egen kirke. Samtidig har jeg forståelse for at konfirmantene trenger et felles samlingssted. Jeg er klar over at organiseringen stiller ekstra krav til informasjon, eierskap og involvering av stabene i de enkelte kirkene. Jeg utfordrer dere til å ha særlig fokus på dette i tiden framover.

Torsdag kveld møtte vi noen av årets konfirmanter og konfirmantledere til isparty og samtale i Kampen kirke. Flere av ungdommene hadde stått overfor valget mellom borgerlig og kirkelig konfirmasjon, men var glad for at valget ble kirkelig. "Vi lærte mye om kristendom gjennom god undervisning", sa de. Flere nevnte det gode sosiale fellesskapet i kirken, og at det er mulig å ta med venner dit. Men vet folk hva kristendom egentlig er? ble det spurt. Og hvordan kan de få vite det? Jeg ble utfordret til å bruke godt de anledningene jeg får i mediene, og jeg utfordret til å komme med innspill til meg om hva de opplever som viktig å formidle.

To representanter fra URO (Ungdomsrådet i Oslo bispedømme) og bispedømmets ungdomsrådgiver informerte om UROs oppgave som rådgivende instans for biskop og bispedømmeråd i ungdomsspørsmål, og snakket engasjert om ungdomsdemokratiet i kirken og om inspirasjonen ved å være med å bestemme gjennom bispedømmets ungdomsting, Ungdommens kirkemøte og som delegater på Kirkemøtet. Kampen og Vålerenga menigheter utfordres til fortsatt å sende delegater til det årlige ungdomstinget i Oslo bispedømme.

Takk

Takk til menighetsrådene, stabene og frivillige. Takk for den store innsatsen dere gjøre i Kampen og Vålerenga menigheter. Takk for engasjementet og målene dere setter dere. Men tenk på at det skal være godt å være ansatt i Kampen og Vålerenga menigheter. Finn god balanse mellom arbeid og hvile. Gi rom for studier, bønn og stillhet. Tenk prioriteringer og framdriftsplan.

Videre vil jeg takke for det gode fellesskapet denne visitasuken. Menighetsrådene, sokneprestene og daglig leder har sammen med menighetskonsulenten lagt ned et stort arbeid i forberedelser og gjennomføring.

Takk til dere vi har møtt i løpet av disse dagene. Takk til dere vi møtte på Kampen, Vålerenga, Nyskolen, Brynseng og Jordal skoler. Takk til ansatte og beboere på Kampen Omsorg+ og til voksne og barn som orienterte og viste rundt på Kampen Økologiske Barnebondegård. Takk til dere vi møtte på inspirasjonssamlingen for medliturger – og til dere som vi var sammen med på Åpent hus og Gubbelagsmøtet. Takk for mottakelse og orientering i Minhaj ul Quran-moskeen. Takk for gode møter med dere som var på Babysang,

og takk til konfirmanter og ungdomsledere. Takk til bydelsutvalgsleder, SALTO-koordinator og avdelingsdirektør i Bydel Gamle Oslo. Takk barn og voksne som har gitt oss gode musikkopplevelser og til dere som har sørget for gode måltider – også dagens kirkekaffe.

Takk til domprosten, kirkevergen og andre fra Kirkelig fellesråd i Oslo. Takk til nære medarbeidere som har fulgt med under visitasen.

Takk for gudstjenestefelleskap mandag kveld og onsdag kveld og for en storslått gudstjeneste i dag. Det har vært godt å være sammen med dere. Gud velsigne dere.

Kari Veiteberg
biskop